

REVISTA DEL MUNICIPI DE VILOBÍ, SALITJA I SANT DALMAI

TOSQUITA

6

Juliol del 2008

RETRAT LITERARI DEL VILOBÍ DELS ANYS 30

*(Un article recuperat
de Maria Assumpció Soler)*

RECEPTARI DE CÒCTELS SALUDABLES

CONVERSA

amb monsenyor Màrius
Busquets i Jordà

FESTA DE LA CROSA

REPORTATGE GRÀFIC

Les pintures murals del
pati de Can Sagrera

TOSQUIJA

6

Juliol del 2008

Informació telefònica útil:

EMERGÈNCIES

Ambulàncies
Telèfon Únic d'Emergències
Atenció ciutadana
Mossos d'Esquadra
Bombers

061
112
012
088
085

AJUNTAMENT

Oficines municipals
Biblioteca Can Roscada
Vigilants
Jutjat de Pau (dilluns)
Registre Civil

972 47 30 26
972 47 36 73
972 47 37 04
972 47 39 26
972 47 30 26

ENSENYAMENT

CEIP Josep Madrenys
EEI 'El Patufet'
IES de Santa Coloma de Farners
La Salle de Santa Coloma de Farners
Bell-lloc de Girona
Les Alzines de Girona

972 47 32 86
972 47 31 25
972 84 21 05
972 84 02 94
972 23 21 11
972 21 21 62

SANITAT

Dispensari mèdic
Farmàcia
Hospital Dr. Trueta
Hospital Santa Caterina
CAP de Santa Coloma de Farners
CAP Güell de Girona

972 47 41 12
972 47 30 08
972 94 02 00
972 18 26 00
972 84 12 08
972 21 07 08

ACTIVITATS EXTRAESCOLARS

Club de Bàsquet Vilobí
Futbol base (A.E.Vilobí)
Funky
Mecanografia-Infomàtica Megacentre
Acadèmia d'anglès Big Ben
Música
Ludoteca Municipal 'El Sol'
Espai Jove
Arts Plàstiques 'El Taller'
Catequesi
Escacs
Classes de teatre

629 01 39 47
972 47 43 49
646 40 43 72
972 30 04 82
620 01 01 91
972 46 37 92
648 00 54 59
972 47 35 40
608 24 32 54
972 47 30 42
636 79 13 62
972 47 41 83

TRANSPORTS

Aeroport
Renfe
Teisa

972 18 66 00
902 24 02 02
972 20 48 68

AVARIES

Gas (Gas Mediterrà)
Gas (RARSA)
Enher-Fecsa-Endesa
Prodaisa
Telefònica

93 765 74 31
972 468 166
900 77 00 77
972 20 20 78
1002

ALTRES

Llar de Jubilats Santa Margarida
Rectoria
Consell Comarcal de la Selva
Veterinari (Equip Veterinari)
Veterinari (Xavier Gabarró)
Renovació DNI a Girona

972 47 40 46
972 47 30 42
972 84 21 61
972 47 30 06
679 49 65 43
972 20 50 50

CONTINGUTS

TOSQUIJA

Ajuntament de
Vilobí d'Onyar
Salitja
Sant Dalmai

Revista trimestral de
l'Ajuntament de Vilobí d'Onyar,
Salitja i Sant Dalmai
Travessia Casa de la Vila, 1
17185 Vilobí d'Onyar
Telèfon: 972 47 30 26
Fax: 972 47 40 20
ajuntament@vilobidonyar.cat
www.vilobidonyar.cat

Editor:
Josep-Maria Pascual, ed.
Telèfon: 607 29 12 04
tosquiija@vilobidonyar.cat

Impressió:
Impremta Pagès

Aquesta publicació està impresa
sobre paper ecològic:
Couxé Mate de 150 gr.
Tiratge: 1.300 exemplars

ISSN: 1135-1314
Dipòsit legal: GI 439/87

Amb el suport de:

NOTÍCIES ABRIL 6

SANT JORDI 8
(Crònica gràfica)

MONSENYOR 12
MÀRIUS BUSQUETS

NOTÍCIES MAIG 14

FESTA DE LA CROSA 16

RETRAT LITERARI 16
DEL VILOBÍ DELS ANYS 30
(Un article recuperat
de Maria Assumpció Soler)

LES PINTURES MURALS 22
DEL PATI DE CAN SAGRERA
(Reportatge gràfic)

NOTÍCIES JUNY 30

CÒCTELS 36
SALUDABLES

FEM HORT 39
A L'ESTIU
La tomata

COSES D'ABANS 44
I D'ARA
Joaquim Puigvert i Pastells

www.marta.doltra.name

Benvolguts:

Visc al carrer Gatell núm. 16 del veïnat de Can Ferrer Pagès de Vilobí i em dic Marta Doltra. Sóc professora jubilada de Filosofia d'Institut.

Tinc una web, dedicada a recursos filosòfics en gran part per secundària, articles i obres meves antigues. No sé si els pot interessar afegir-la a les webs de Vilobí. En tot cas reconec que es tracta d'una web estranya entre les altres: www.marta.doltra.name

Atentament,

Marta Doltra Tapiola

Jubilació anticipada de Lluís Molins

Després de més de 40 anys de vida laboral, 37 d'aquests últims a "la Caixa", a les oficines de Llagostera, Cassà de la Selva, Sant Narcís, Palau Sacosta i Vilobí d'Onyar, he decidit acollir-me a la jubilació anticipada, que tindrà efecte, si Déu vol, a partir del dia 1

d'agost d'enguany, tot i que l'últim de treball a "la Caixa" serà el dia 18 de juliol, per acabar de gaudir de les meves vacances reglamentàries. Al llarg d'aquests anys he compartit la feina amb molts companys i companyes, i molt d'ells han esdevingut amics de tota la vida.

Treballar a "la Caixa" ha sigut el que ha marcat tota la meua trajectòria professional i personal, m'ha ensenyat a compartir la feina, a participar i crear equips de treball, a assolir reptes, i a ser una persona més responsable i oberta a tots els canvis i estratègies, que es produeixen tan ràpidament en el nostre món econòmic i social.

Vull tenir també un record per tots els companys i companyes de la Delegació General de Girona, que d'alguna manera o altra hem compartit la solució d'infinidats de temes professionals, sempre amb la millor actitud, i de forma amable i cordial.

Finalment us convido a fer un tomb per veure i gaudir dels encantadors indrets de Vilobí d'Onyar, Salitja i Sant Dalmai. Us deixaran bocabadats; ideal per a alliberar-vos de l'estrès i deixar volar la imaginació.

Només em queda desitjar-vos a tots i a totes una vida plena de salut i felicitat.

Una forta abraçada.

Lluís Molins i Sala

Lluís Molins el dia de la inauguració de l'oficina de Vilobí d'Onyar (19/09/97), amb l'alcalde i el mossèn d'aleshores, Ramon Rovira i Tomàs Pons

ATUR REGISTRAT*	abril	maig
HOMES	38	33
DONES	46	41
ATUR TOTAL	84	74
TAXA D'ATUR (homes)	5.47	4.75
TAXA D'ATUR (dones)	10.45	9.32
TAXA D'ATUR TOTAL	7.40	6.52

Document elaborat pel Consell Comarcal de la Selva a partir de dades del Departament de Treball i Indústria i de l'Institut d'Estadística de Catalunya.

* Dades disponibles en el moment de tancar l'edició.

La ha vingut **11** vegades

Qui ha nascut?	Quin dia?	A quin poble?	El pare es diu	I la mare es diu
EVA	4 d'abril	Vilobí	Germà	Alenka
EMMA	1 d'abril	Salitja	Miquel	Anna
JANA	1 d'abril	Salitja	Albert	Eva
OLGA	7 d'abril	Salitja	Josep	Rosa
EMILIO	11 d'abril	Vilobí	Emilio	M.Pilar Aranzazu
DÍDAC	23 d'abril	Sant Dalmai	Marcos	M. del Carmen
DIEGO	22 de maig	Vilobí	Diego	Montserrat
JÚLIA	29 de maig	Vilobí	Eduardo	Maria Dolors
EDUARD	4 de juny	Sant Dalmai	Antonio	Anna
PAULA	14 de juny	Vilobí	Raul	Lídia
JOEL	21 de juny	Vilobí	Alfonso	Olga

Som **2.984**

PADRÓ	30 d'abril	31 de maig	30 de juny
Vilobí (homes)	1.159	1.156	1.154
Vilobí (dones)	1.012	1.009	1.011
Salitja (homes)	164	164	165
Salitja (dones)	142	142	142
Sant Dalmai (homes)	257	259	263
Sant Dalmai (dones)	242	246	249
TOTAL Vilobí d'Onyar	2.976	2.976	2.984

Estació meteorològica

LA PLUJA A SALITJA*	mm**
Abril	75.6
Maig	109.8
Juny	133.2

* Dades facilitades per Agropequària Mas Bes S.L.
<http://www.tinet.org/~joliu/masbes/index.htm>

** La pluja mesurada en mm és equivalent a litres per metre quadrat.

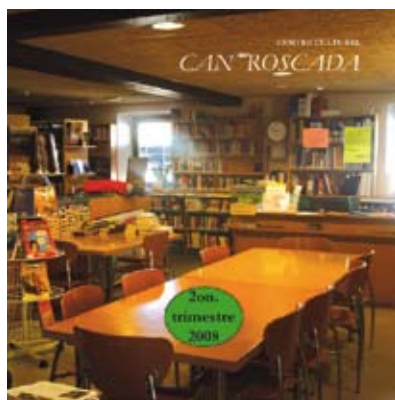
Les tres publicacions periòdiques impulsades per l'Ajuntament arriben a totes les cases del municipi

Són la revista trimestral 'Tosquija', el butlletí trimestral de novetats i agenda 'Can Roscada' i el butlletí de temporada amb la programació de 'Can Sagrera'

Portades de les publicacions 'Tosquija', 'Can Roscada' i 'Can Sagrera' repartides a totes les cases del municipi a primers d'abril.

Durant els primers dies del mes d'abril tots els veïns del municipi van rebre a la bústia de cada seva els exemplars de les tres publicacions que impulsa l'Ajuntament de Vilobí d'Onyar: *Tosquija*, *Can Roscada* i *Can Sagrera*. A banda de la històrica capçalera *Tosquija* que actualment viu la segona època, el butlletí *Can Roscada* –amb les novetats de la Biblioteca i l'agenda d'activitats del trimestre– i el butlletí *Can Sagrera* –que recull tota la programació de cada temporada de teatre– són un intent d'ordenar l'oferta cultural local i de garantir que la informació arribi a tota la població. De cadascuna d'aquestes publicacions se'n fa una tiradada aproximada de 1.500 exemplars.

La Festa del Soci de la Llar de Jubilats aplega més de 400 persones

Un total de 400 persones es van aplegar el migdia del diumenge 20 d'abril al pavelló polivalent de Vilobí amb motiu de la Festa del Soci, organitzada per la Llar de Jubilats 'Santa Margarida'. El menú del dinar: amanida, arròs, pollastre, postres, aigua, vi, cava, cafè i licors. La pluja va obligar els cuiners a traslladar la paella, quan ja estava a mig fer, des del pati fins a l'interior del recinte; una operació que es va resoldre amb habilitat i èxit. Al matí, el programa de la Festa incloïa un ofici solemne a l'església parroquial, acompanyat per la coral *Ressons de l'Onyar*. A la tarda, es van afegir desenes de veïns vinguts de pobles veïns per participar en el petit concert i ball a càrrec del conjunt *Pa d'Àngel*.

per Lluís Serra

Escenes de l'obra 'El trampós entrampat', representada a Can Sagrera de Vilobí d'Onyar pel Grup de teatre 'Per què no', de l'Associació de Pensionistes i Jubilats de Blanes.

Viatge al teatre dels anys 30

La temporada de teatre de Vilobí d'Onyar va alçar el teló el passat 19 d'abril amb l'obra *El trampós entrampat*, comèdia on es narren les aventures i desventures d'un matrimoni enmig d'un viatge amb destinació al Vaticà, viatge que desemmascara les misèries de tots els membres de l'expedició (i és que tothom sempre té alguna cosa per amagar), fent trontollar tots els estaments de la societat de la postguerra, com ara el matrimoni o certs tics religiosos. Certament, l'obra et transportava al teatre dels anys 30, i no només pel fet de tornar a escoltar l'apuntador...

És molt lícit que tothom que vulgui pugui fer una obra de teatre, així que no culpo la companyia Per què no, però hagués sigut molt més agraït el fet de poder gaudir d'una 'òpera prima' de més nivell, si més no, per a enganxar el poble al teatre.

Però bé, havent vist el que hem vist, va ser divertit tornar a recordar a la mítica 'senyora Doubtfire' en una espècie de viatge al més pur estil *Oh, Europa!*; i parlant de Dagoll Dagom, només recordar que la companyia ha hagut de suspendre la gira per Catalunya de *Boscos endins* per falta d'ajuntaments disposats a fer front a la inversió..., i de Consells Comarcals..., i de Diputacions..., però com deia el gran Pujol: 'això no toca'.

S'inicia la temporada 2008 a Can Sagrera

La temporada 2008 de la sala de teatre Can Sagrera es va iniciar (dissabte 19) amb l'obra *El trampós entrampat*, representada pel quadre escènic del grup de teatre 'Per què no' de l'Associació de Pensionistes i Jubilats de Blanes. El mes d'abril es va completar (dissabte 26) amb els contes per adults amb música de jazz del muntatge *Contes de Dorothy Parker*, interpretat per Joanna Ferrer i Glòria Cristina.

JOANNA FERRER I GLÒRIA CRISTINA
CONTES DE DOROTHY PARKER
Dissabte 26 d'abril a les 22.00 h
Preu: 6 €

Can Sagrera

Can Sagrera

TEATRE MÚSICA MÀGIA
2008, 19 d'abril a les 18.00 h

EL PUNT
Aena
CASA DE LA CULTURA

JOANNA FERRER I GLÒRIA CRISTINA
CONTES DE DOROTHY PARKER
Dissabte 26 d'abril a les 22.00 h
Preu: 6 €

Sala de teatre CAN SAGRERA - Carrer de Sant Josep, 6 - VILOBÍ D'ONYAR

TEATRE Can Sagrera

GRUP DE TEATRE 'PER QUÈ NO?'
De l'Associació de Pensionistes i Jubilats de Blanes
EL TRAMPÓS ENTRAMPAT
Dissabte 19 d'abril a les 18.00 h
Preu: 3 €

Can Sagrera

TEATRE MÚSICA MÀGIA
2008, 19 d'abril a les 18.00 h

GRUP DE TEATRE 'PER QUÈ NO?'
De l'Associació de Pensionistes i Jubilats de Blanes
EL TRAMPÓS ENTRAMPAT
Dissabte 19 d'abril a les 18.00 h
Preu: 3 €

Can Sagrera

Sant Jordi

Vilobí d'Onyar va celebrar conjuntament el 9è aniversari de la Biblioteca Municipal i el Dia del Llibre amb una festa a la plaça Nova, amb parades de roses, llibres, jocs, berenar i motius de la diada. La plaça es va omplir de gent durant la tarda i la festa es va cloure amb un espectacle a càrrec de País de Xauxa.

Els alumnes de 5è venem **ROSES** a l'escala a les 9h, 12h, 15h i a la plaça nova a partir de les 17h.
 Si voleu regalar un **RAM** de 6-10-12 **ROSES** encançagueu-lo al telèfon: 696 49 00 00 (lliga).
4€
 PRO-VIATJE
 Alumnes de 5è

Sant Jordi Jove

El passat 23 d'abril va tenir lloc també el Sant Jordi Jove de Vilobí, Salitja i Sant Dalmai. Una petita festa, dirigida als joves del municipi on s'organitzava un torneig de futbol, ambientat amb música, espectadors, balls de funky i servei de bar, al camp de gespa de Vilobí. Es va començar l'acte a la tarda, on uns 45 nois, organitzats en diferents equips del mateix municipi i rodalies, es van donar cita per jugar els partits. A més, vam tenir la sort de poder veure en directe a les noies que ballen funky, que van amenitzar l'estona. Però la festa no es va poder finalitzar a causa de la pluja, faltava jugar alguns partits i l'entrega de premis i regals per als participants. Per aquest motiu, es va ajornar fins al 18 de maig al pavelló de Sant Dalmai.

Eii Jove!!

EL DIA DE SANT JORDI TENS UNA CITA

Un viament qualitat i pensar-la que la missa rose és com una altra. Però ella sola és més important que tot! Les noies juntes, perquè és la que he regalat... perquè és la missa rosa! ... Essencial és irresistible ab ella. El petit príncep

FESTA JOVE DE SANT JORDI

JUGA EL PRIMER PARTIT DE FUTBOL AL CAMP DE GESPA DE VILOBÍ.

MÚSICA, ROSES, LLIBRES I GRESCA T'ESPEREN LA TARDA DEL 23 D'ABRIL

per jugar el partit només cal inscriure's en equips de 7 persones...

com?
 Per mail: joventut@vilobidonyar.cat
 - Per sms: 238.955.850
 Si es persona a l'ajuntament, a l'espai Jove o a la Joventut!
MÀXIM FINS AL 18 D'ABRIL

Si no vols jugar el partit... segueixes tenint una cita! T'esperem!

A les 18:30h al camp de futbol de gespa de Vilobí d'Onyar

DIA DEL LLIBRE INFANTIL I JUVENIL

Amb motiu de l'aniversari de Hans Christian Andersen (dimecres, 2 d'abril), dues joves veïnes del municipi, Sandra Paradedà i Lúcia Valiente, van explicar contes d'aquest autor clàssic a la Biblioteca Can Roscada.

S'aprova el Pla Local de Joventut 2008/2011 de Vilobí d'Onyar, Salitja i Sant Dalmai

per Eva Molina

L'Ajuntament de Vilobí d'Onyar, Salitja i Sant Dalmai ha aprovat el nou Pla Local de Joventut en el Ple extraordinari del dia 29 d'abril. Un document dissenyat a partir de l'estudi del municipi i de la seva població jove, que s'ajusta a les necessitats expressades per ells mateixos i per professionals que van assistir a les taules de participació.

Aquest Pla presenta diferents programes per desenvolupar en els propers anys en matèria de joventut, entre els quals destaquem un programa d'activitats per intentar pal·liar la desvinculació dels joves amb el municipi, sobretot quan marxen a estudiar a l'institut; un programa de comunicació entre l'administració i l'Àrea de Joventut amb els joves; un programa de xarxa de locals, perquè les activitats es realitzin en els tres pobles; un programa de col·lectius específics, per poder atendre aquelles necessitats que presenta el municipi pel seu alt percentatge d'immigració; un programa de salut amb prevenció i intervenció en tots aquells temes de vital importància entre els col·lectius jove, i altres.

El Pla és una eina de treball que marca les directius a seguir en polítiques de joventut, fet en base a la realitat i amb el que esperem donar resposta a tot el col·lectiu jove.

Tant el Pla com el projecte on s'expliquen els programes, es troben a l'Ajuntament i a l'Espai Jove per si algú els vol consultar.

Eva Molina és la dinamitzadora de Joventut del municipi i l'autora d'aquesta informació.

Paisatge i Memòria

Paisatge i memòria és el títol del fotomuntatge que es va presentar el matí de dimarts (22 d'abril) a la Biblioteca Municipal Can Roscada, centrat en el contrast de fotografies antigues i actuals. A la imatge de l'esquerra veiem com Joan Vinardell fa explicacions a la regidora Mercè Sais sobre la història d'un dels documents exposats, concretament, correspondència original de la seva família enviada des del front a casa a través del servei de missatgeria gestionat per la Creu Roja. A la imatge de la dreta, el mateix Vinardell (d'esquena), mentre Pere Bou i Maria Valls observen atentament l'exposició.

EL PUNT

Xais i xaies del prat de l'Onyar

El diari 'El Punt' (24 d'abril) va publicar aquesta carta a la secció 'El lector escriu', signada per Marta Masmiquel i Mia Masmiquel, de Sant Dalmai, que reproduïm a continuació:

El casal de xais i xaies ens hem quedat sense pastor, sense gossos d'atura, sense herba fresca per pasturar...

L'estimat pastor Jordi Oliver va tirar la tovallola; darrere seu, els també molt estimats gossos d'atura: Pepe, Laura, Ester, Manel, Olga i M. Pau, han decidit plegar.

El per què, com, quan... seria una altra carta.

Nosaltres volíem fer una carta d'agraïment. Així, doncs: Gràcies! Gràcies per la vostra dedicació altruista en colònies, campaments, excursions, sortides en tren, en bici... Per haver captivat i entusiasmat els nostres fills, per l'alegria, l'afecte, pels valors... per tantes coses que els heu transmès!

I per acabar en el sentit metafòric que hem començat: gràcies per la bona llana que heu filat, per les pastures inoblidables de les quals els heu fet gaudir, pel bon formatge...

Amb molta pena ens hem trobat al final de l'esplai «Oh, carai!» Però sabem que als nostres fills, totes aquestes bones estones ja no els hi treu ningú.

EL PUNT

Cal Carreter de Salitja rep els premis a la qualitat de la llet i al Ray Grass ensitjat atorgats pel Semega

I també el diari 'El Punt' (5 d'abril) va publicar aquesta notícia.

El Servei de Millora i Expansió Ramadera i Genètica Aplicada de la Diputació de Girona, Semega, va atorgar dijous, per quart any consecutiu, els premis a la qualitat de la llet, a la producció de farratge i al blat de moro ensitjat. Els premis a la qualitat de la llet valoren la qualitat sanitària de la llet, expressada en dos paràmetres de qualitat «no desitjable: les cèl·lules somàtiques i els bacteris presents a la llet». Aquest premi va recaure a l'explotació de cal Carreter de Salitja. Els premis a la qualitat de farratge 2007 s'atorguen per dos tipus de farratge: el blat de moro ensitjat i el Ray Grass ensitjat (farratge d'hivern i de paisatge de primavera). El primer premi Ray Grass ensitjat també se'l va endur cal Carreter de Salitja i el de blat de moro ensitjat va ser per al mas Massó, de Sant Jordi Desvalls.

Monsenyor Màrius Busquets celebra a Vilobí el 50 aniversari de la seva ordenació sacerdotal

Nascut l'any 1935 a Vilobí d'Onyar, Màrius Busquets i Jordà és bisbe de la Prelatura de Chuquibamba-Camaná (Perú) des del 2001.

Va néixer un mes de març (el del 1935, a Vilobí), va ser ordenat bisbe un mes de març (el del 2001, a Camaná) i també havia estat ordenat sacerdot un mes de març (el del 1958, a Roma), justament amb motiu d'aquesta última data, el mig segle de sacerdocí, monsenyor Busquets s'ha estat uns dies a Vilobí per a trobar-se amb la família i celebrar una missa a l'església de Sant Esteve. Amable a la invitació de conversa que li hem fet, Màrius Busquets ha relatat per als lectors de TOSQUIJA alguns episodis de la seva biografia i vivències, així com ha cedit algunes imatges de la regió de Chuquibamba, on l'any 1963 va anar a fer de missioner 'en nom del bisbat de Girona'

Tot i que pugui semblar estrany, el primer que explica el bisbe Busquets només començar la conversa és l'anècdota d'un senyor d'Olot que visita el Vaticà i en sortir de contemplar l'obra de Miquel Àngel a la Capella Sixtina exclama: «Quantes vaques hi cabrien aquí dintre!». Immediatament, però, comença a relatar episodis de la seva trajectòria: la primera missa a les catacumbes de Sant Calixt, a Roma; el pas de tres anys i mig pel Col·lell... Diu que cada any demanava al bisbe Cartanyà que el deixés anar a Amèrica a fer de missioner, fins que al quart any el bisbe li va donar el permís amb la condició que anés al costat del gironí mossèn Pèlach, que ja s'estava al Perú, i que arribaria a bisbe. El 25 de setembre del 1963, mossèn Busquets va embarcar en un vaixell italià que es deia Verdi amb rumb a Lima, com a missioner en nom del bisbat de Girona. La travessia fins al port del Callao va durar 19 dies.

Màrius Busquets i Jordà, fill de Can Vivoles, va fer els primers estudis a Vilobí, amb la senyoreta Dolors i el mestre Joan Batallé. Però no va acabar mai la Primària, no perquè fos mal estudiant, sinó al contrari, perquè a l'edat de 10 anys ja va ingressar al Seminari Menor de Girona, a la Pujada de Sant Martí, on hi va estar 5

anys. Després va fer 3 anys de Filosofia i 4 anys de Teologia. Per haver anat tan de pressa en la vida acadèmica, quan els seus companys de seminari es van poder ordenar de sacerdots, ell encara va haver d'esperar un any. Aleshores era diaca i va poder anar a Roma on, el dia de Sant Josep d'ara fa cinquanta anys, va rebre l'ordenació sacerdotal. Ara, ha celebrat aquest mig segle que ha passat des de la seva primera missa solemne, amb una missa a l'església de Sant Esteve de Vilobí, plena d'amics i amb trobada de la família Busquets. Encara recorda que el va ordenar un dels bisbes de la Secretaria del Vaticà, Antonio Zamoré, quan encara vivia Pius XII.

Fent un gran salt en el temps Màrius Busquets relata com és la seva vida actual, en una regió de miners que treballen a més de 5.000 metres d'altitud, quinze dies seguits a la mina (or, plata i, especialment, coure) i tres setmanes a casa. Camaná és una ciutat de 15.000 habitants, i la missió alimenta diàriament uns 700 nens i nenes, i també hi ha menjadors col·lectius perquè pugui dinar la gent vella que és pobre. Les religioses hi fan una feina important. També s'escolaritza fins al batxillerat (amb cinc escoles pròpies) a tots aquells que l'escola de l'estat no pot acollir. L'economia és de troc i els salaris

són de menys d'un euro al dia. Per això els joves de Camaná volen marxar a Arequipa o a Lima.

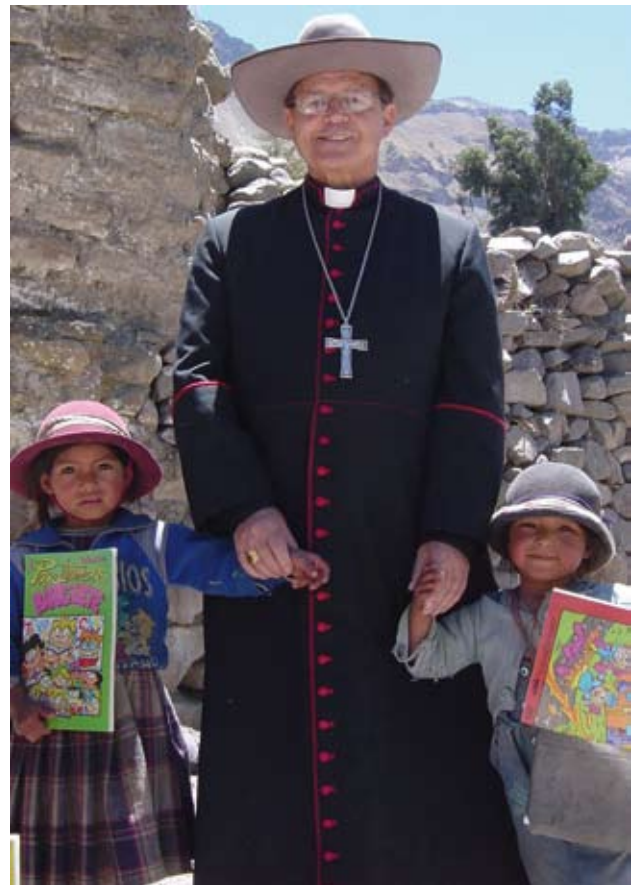
La gent, explica Màrius Busquets, té molta estima per la pietat religiosa i és molt devota. Tot i així, ara encara són bons moments, diu, econòmicament, socialment i religiosament. En aquests moments, hi ha 34 nois que es preparen per a ser capellans, en una regió on viuen 150.000 persones repartides en 22.000 Km², i en què el 90 % de la població és catòlica, l'altre 10 % està captada per alguna secta de les que cada vegada més arriben dels Estats Units d'Amèrica.

Hi arriba Internet (a la ciutat de Camaná), però hi ha províncies senceres de Chuquibamba en què no hi ha cap semàfor i potser cap ascensor. I un sol diari regional. La gran majoria de la gent parla i vol aprendre a parlar l'espanyol, si bé hi ha uns 10.000 parlants de quètxua. Els mossens de la diòcesi viuen molt pobrament, explica Màrius Busquets, en un ambient de pobresa i amb ajuts, sobretot de Càritas. El conill porquí és el menjar que més agrada i és el millor que poden donar els habitants de Chuquibamba: 'Jo també en menjo', explica.

Pel que fa a Vilobí, la impressió que en té formada Màrius Busquets a partir de la seva visita d'uns dies és que és un poble que progressa i que va endavant. Ha quedat sorprès del Centre Cultural Can Roscada, de la remodelació del teatre Can Sagraera (amb la reconversió de l'antic corral dels xais), de les vies verdes per anar a caminar, dels nous carrers, de les urbanitzacions, dels aparcaments i del comerç. Encara que Girona es menja molt l'entorn, a Vilobí hi veus vida i que la gent treballa, sense rivalitats, conclou.

Abans d'acomiar-se i fer l'obsequi del seu àlbum personal de fotografies, Màrius Busquest encara té temps d'explicar que abans d'anar al Perú va fer un curs d'equitació per estar preparat per als desplaçaments: Però no li va servir de gaire, en lloc d'un cavall, li tenien preprada una moto Vespa.

La pluja va batejar el renaixement de la Festa de la Crosa

Les activitats programades a les Guilloterres es van traslladar al pavelló de Sant Dalmai

Durant el mes de maig van caure més de 100 litres per m² al nostre municipi, així que el dia 25 no va quedar-se curt i també va estar plovent des de primera hora del matí. Així, els actes programats amb motiu de la Festa de la Crosa (que l'any anterior no s'havia celebrat) van haver de traslladar-se des de l'exterior (a l'àrea de les Guilloterres) fins a l'interior del pavelló de Sant Dalmai. Algunes de les activitats es van haver d'anul·lar, tot i així, l'entusiasme dels organitzadors i la presència de públic malgrat el temps advers per als desplaçaments, van permetre que la Festa de la Crosa del 2008 es fes realitat.

Els actes previs

Els actes previs a la Festa s'havien començat a programar per al dissabte de la setmana anterior (dia 17, a partir de les 9 del matí) amb la neteja del volcà i les Guilloterres. Tothom qui hi volia participar ho podia fer i l'únic requisit era que calia portar guants. L'esmorzar per als participants anava a càrrec de l'organització.

Ja la mateixa setmana (divendres 23, a les 9 del vespre) hi va haver la presentació de la Festa del volcà de la Crosa. Durant l'acte, també es va fer la presentació dels treballs del Pla de Gestió de la Crosa, que va anar a càrrec de Lluís Motjé, president del Consorci de la Crosa. Així mateix, hi va haver la presentació de les Jornades Gastronòmiques 'Plats de Tosquijsa', i al finalitzar hi va haver un refrigeri obert a tots els assistents.

El dia de la Festa

Per al dia de la Festa (diumenge 25) hi havia preparada una completa programació, però alguns dels actes (els que requerien l'aire lliure), mentre que els que es van poder realitzar a cobert van tirar endavant.

Hi va haver Mercat d'Artesans, amb parades de mel, nous, avellanes, embotits, antiguitats i altres. I parades de begudes, coques i carn a la brasa. Aquestes anaven a càrrec de les AMPA de les escoles d'Aiguaviva, Bescanó i Vilobí d'Onyar. Se servien entrepans de truita i de botifarra a 3 euros i, al migdia, per gentilesa de la Comissió de festes d'Estanyol, un plat molt volcànic: botifarra amb mongetes i escalivada (a 5 euros).

Poc plaents de fer van ser les caminades guiades per a adults i per a la mainada, en un recorregut al voltant de la Crosa i amb un taller per 'Descobrir els tresors del volcà'. Ni tampoc la demostració d'ensinistrament de gossos de companyia.

No va tenir problema, en canvi, l'espectacle de jocs de màgia, amb Vilobí Màgics, els jocs de cucanya amenitzats pel grup Juganalla amb cursa de sacs, pesca de Sugus dins l'aigua, afaitada de globus, xerranca, tres en ratlla i altres entreteniments.

Una de les novetats en la festa de la Crosa d'enguany va ser la convocatòria d'un concurs literari i d'un concurs de dibuix. Els dibuixos dels participants es van exposar i es va fer el repartiment de premis de les dues modalitats. També van estar exposats durant el matí els plànols de la Crosa (vistes aèries) que conserva Lluís Ball-llosera i que permeten comprovar l'evolució del territori al llarg de les últimes dècades. Val a dir que aquesta minixposició sempre té molta audiència entre el públic.

Finalment, en el marc de la Festa de la Crosa i entre els dies 23 de maig i 1 de juny van tenir lloc les Jornades Gastronòmiques 'Plats de Tosquijs', en què sis restaurants van incloure en la seva oferta plats o menús inspirats en el volcà de la Crosa. Els establiments col·laboradors en aquesta promoció van ser Cal General (Aiguaviva), La Barca (Bescanó), Can Quim i Estanc Nou (Estanyol), La Crosa (Sant Dalmaí) i L'Empalme (Vilobí).

Retrat literari del Vilobí dels anys 30

Joaquim Puigvert i Jordi Soler van presentar a Can Roscada (divendres 9) el llibre *Maria Assumpció Soler i Font (1913-2004): mestra i escriptora ex aequo*, escrit per Carme Ramilo. Assumpció Soler (mare de l'il·lustre dibuixant, fotògraf i columnista del diari *El Punt* Jordi Soler) havia fet una estada a Vilobí (a casa de la família Puigvert) a primers dels anys 30 del segle passat. El mes de gener de l'any 1987, Maria Assumpció Soler va escriure a la revista *Presència* l'article 'Retall de seda', en què fa uns apunts deliciosos sobre aquella estada. Pel seu interès, reproduïm aquell article sencer.

Retall de seda

Vaig aterrar a Vilobí quan encara no hi havia aeroport i ningú no s'imaginava que temps a venir n'hi hauria un. Quan les gallines ponien els ous a gust i escataïnaven escandalosament. Eren els únics éssers que trenquen el silenci, juntament amb el renillar dels cavalls, el bordar dels gossos, els cops de mall del ferrer i el cotxe de línia de can Roscada en tancar. Ben poqueta cosa. A Vilobí, les gavines ni tan sols no havien descobert el riu.

Com era aquest poble, urna de silenci? No us el sabria pas descriure, si no és per comparança. Josep Pla, en un deliciós llibre de viatges, ens parla d'Assís i diu: «És un poble pobre, ressecat, calcinat, de color de vori i aromàtic d'herbes seques». Vilobí em va semblar, justament, el contrari: ni pobre, ni ressecat, ni calcinat, ni de color de vori, sinó verd i amb aroma d'herbes fresques.

Redossat al voltant de l'esglesiola, acusava una certa humitat però s'estenia, cercant el sol, formant una gran plaça plena d'arbres i un carrer ample on hi havia les escoles.

Enlloc més no he vist els grans masos que hi ha allà. Masos de gent rica o que almenys ho era llavors. Penseu que us parlo de 55 anys enrera.

Les escoles, construïdes de poc i segons les normes imperants, tenien les finestres de reglament: altes com la lluna, i un pati d'esbarjo al qual s'accedia a través d'una porxada amb arcs de punt rodó, que llavors estaven molt de moda.

El material, com a tot arreu, era vell i arrossinat i les criatures s'apilaven dins una aula pensada per a quaranta: allà se n'hi havien d'encabir un centenar.

Com que ja havia acabat els estudis i la meua edat no em permetia sol·licitar una interinitat, vaig llogar-me d'ajudant de la senyora Àngels Pastells, que era la mestra titular. S'havia casat amb el farmacèutic, el senyor Rossend Puigvert, i tenia un fill, encara petit, que es deia Joaquim, i malgrat que era viu a més no poder, a l'hora de ficar-li la cullera a la boca s'esmunyia, s'amagava, s'enfilava al teuladet del galliner i feia suar tinta a la persona encarregada d'atipar-lo. El recordo com si fos ara. A ell i a tota la seva família, la més excel·lent del món, amb la qual vaig convida tot un curs.

El matrimoni vivia amb els pares i la germana del senyor Puigvert, en una casa antiga que havien sabut fer molt acollidora.

La farmàcia era petita però feia goig. El senyor Rossend, amb la bata blanca, la seva simpatia i el seu aspecte de senyor, li donaven molta distinció,, perquè tot respirava una gran netedat.

Sempre va semblar-me que el seu pare, el senyor Vidal, era un apotecari frustrat.

Quan el veia arribar de les seves caminades pels boscos de les rodalies del poble i de les vores del riu, carregat d'herbes flairoses, de les quals en sabia tots els noms, en coneixia totes les propietats i sabia els mals que guarien, comprenia per què havia esperonat el seu fill a seguir la carrera de farmàcia, llavors que a les farmàcies no hi havia específics i un farmacèutic no era només un venedor sinó un apotecari de veritat, d'aquells

que havien de preparar les apòzemes que els metges receptaven als malalts.

El senyor Vidal, quan el vaig conèixer, ja estava jubilat. Havia estat Mestre de Riudellots i era una enciclopèdia vivent, un excel·lent conseller, que se sabia totes les dites i era tan comprensiu que es feia càrrec de les febleses humanes com ningú.

El seu fill, el senyor Rossend, era un home cultíssim i de bon tracte, bon apotecari i bona persona, que tenia la paciència d'un sant. Com al seu pare, les herbes remeieres li eren conegudes per l'olor, però també coneixia els literats del moment i la música clàssica. La fotografia havia estat un dels seus esports més practicats, però llavors la ràdio ocupava el seu pensament. En tenia una que ell mateix s'havia construït i, amb la mateixa senzillesa amb què preparava l'aigua timolada, l'adobava quan se li espatllava o bé li semblava que feia massa soroll o quan el so no sortia prou net.

Era prou hàbil per a preparar per al cos i per a l'ànima.

No oblidaré mai com va influir en mi l'exemple de la seva personalitat. A través d'ell vaig familiaritzar-me amb «La Publicitat» i el «Mirador» i em vaig posar en contacte amb les millors plomes catalanes de l'època, moltes de les quals jo encara no coneixia per haver begut més en les fonts noucentistes.

En plegar de l'escola, a la tarda, la senyora Àngels i jo ens assèiem a la rebotiga, cansades i nervioses a causa d'haver hagut de suportar un fart tan gran de criatures. Era llavors que el senyor Vidal retornava del bosc, carregat de bolets, quan n'era temps, i de plantes aromàtiques. S'asseia a fer-nos companyia al costat de la seva muller, mentre la seva filla, la dolça Remei, feia ganxet i el senyor Rossend, amb les balances de precisió, les espàtules i el morter, preparava pomades pel reuma o un ungüent pels penellons.

Les mestres no podíem ni bleixar, però a la mare, les manyagueries d'en Joaquim, que volia seure a la falda, l'apaivagaven.

Passàvem bona estona sense dir res, però de sobte, la senyora Àngels esclafia a riure dient:

—Sembla que ens han apallissat.

El senyor Vidal, llavors, ens feia les reflexions convenients:

—Heu de tornar al «puntero», si les criatures no fan bondat. Avui dia són pitjors que les del meu temps. No està bé que ho digui, però mai no vaig haver de picar dits amb regles perquè els nois, només de veure'm, ja formaven. Però em penso que vosaltres no us sabeu fer respectar.

No el contradíem pas, perquè no en teníem esma.

Més endavant tothom tornava a feinejar: la mare tenia cura del fill; la tieta Remei, que era una boníssima cuinera, feia el sopar; el senyor Vidal feia companyia a la seva muller, molt maltractada pel reuma, i jo preparava la feina per l'endemà: corregia llibretes i dibuixava gires de llençol. Treia fils, passava cantonades i estergia, entre els fils que serien calats, floretes i inicials per a brodar. El senyor Rossend escoltava la música de la ràdio i llegia el diari o algun llibre.

I havent sopat ens reuníem al voltant del gran foc de la cuina o la feia petar sola, amb el senyor Vidal, que va enyorar-me molt quan me'n vaig anar. Servidora de vostès només tenia 18 anys. No vaig crear cap problema generacional, però vaig sortir de la família Puigvert pensant que havia estat formant part d'un retall de seda xinesa amb ocells hi flors. D'aquella seda, però, no n'he trobat mai més enlloc.

Maria Assumpció Soler

A la pàgina de l'esquerra, Jordi Soler, Carme Ramilo i Joaquim Puigvert, el dia de la presentació del llibre a Can Roscada. En la il·lustració d'aquesta pàgina, el diploma que acredita Maria Assumpció Soler com a guanyadora dels Jocs Florals de la Llengua Catalana concedits a París l'any 1959, en ple franquisme.

La mestra Rut Puigvert va presentar el llibre de Dolors Garcia 'Els brons i el malefici de les tres harpies'

L'escriptora Dolors Garcia i Cornella

La mestra del CEIP Josep Madrenys Rut Puigvert Xargay va presentar el llibre de l'escriptora local Dolors Garcia i Cornella *Els brons i el malefici de les tres harpies*, publicat recentment per Edicions El Pirata. La presentació va tenir lloc a la biblioteca Can Roscada el dijous 29 a les sis de la tarda i va comptar amb l'assistència de molts joves lectors del municipi. La Rut Puigvert ha tingut la gentilesa de passar-mos el text de la seva presentació, i el publiquem complet perquè el pugui conèixer tothom que no va poder assistir a l'acte.

PRESENTACIÓ DE LLIBRE

per Rut Puigvert

Hola, bona tarda!

A continuació faré la presentació del llibre de la Dolors Garcia que es titula *Els Brons i el malefici de les tres harpies*. Aquest llibre és el segon d'una sèrie d'aventures anomenades "els Brons". El gènere d'aquesta novel·la és de literatura fantàstica. No hi faltes, doncs, elements essencials: un indret màgic de ficció, un país de follets, mags amb grans poders, bruixes malvades i uns joves en els quals us podeu sentir identificats, molt valents i eixerits.

L'autora utilitza un llençuatge treballat, ric en matisos, que actuen configurant una narració elegant on els elements fantàstics prenent cos i es van convertint, en la ment del lector, en elements que podrien ser realistes.

Aquest llibre està narrat en tercera persona, és a dir, hi ha un narrador i també hi predominen diàlegs en els quals fan que la història sigui present.

Els Brons són follets invisibles per als humans procedents d'Escòcia i el seu nom prové de Brownies.

Van arribar a les nostres terres formant diferents poblats i dedicant-se a una feina molt especial per nosaltres, netejar-nos les cases durant la nit a canvi d'algun dolç i una mica de llet. Els protagonistes d'aquest llibre són quatre brons amb poques llunes: l'Afra, en Lleür, en Curial i en Muç a on passen una gran aventura per salvar el seu poblat de les mans de les tres harpies.

En la mitologia grega les harpies eren monstres. El seu nom significa "reptadores" i se les representa com a aus amb cap de dona i dotades de fortes urpes. Actualment, aquest nom s'usa per designar una dona dolenta o massa envejosa. En aquest llibre les tres harpies representen unes bruixes, dolentes que raptin l'aigua de la Terra dels Brons per provocar una autèntica sequera. No són els únics que la pateixen, oi?

Un tema d'actualitat a on l'autora posa de manifest el gran problema que presenta a través d'una aventura fantàstica en que els lectors es poden conscienciar d'un fet tan real i conegut per tots nosaltres però a vegades ignorat.

Personalment crec interessant tractar aquest tipus de temes actuals i preocupant en llibres de contingut infantil-juvenil. El fet de combinar aquests dos aspectes (sequera-fantasia) fa que els joves s'endinsin i es vegin implicats, adquirint així un aprenentatge aplicable al món real. Arribar als nens/es per aquest camí ho trobo molt aprofitós i encertat.

Us convido a tots que llegiu aquest llibre que sé que us agrada. Espero, Dolors, que continuïs la sèrie i ens puguis desvelar el gran secret dels Brons, el que ni ells mateixos saben, perquè realment a mi em té intrigada!

Una companyia de l'Estartit i el grup de teatre que dirigeix Fidel Rincón obren la programació del maig a Can Sagrera

Fidel Rincón (quart per l'esquerra) i el grup de teatre La Paròdia, saludant al públic de Vilobí d'Onyar després de la representació

Al mes de maig, Can Sagrera va programar les obres *Diner (molt) negre*, representada per la Cia. Penjats pel teatre, de l'Estartit, i *'El mundo es un pañuelo'*, representada pel grup de teatre La Paròdia i de la qual és autor i director el dinamitzador cultural Fidel Rincón.

<p>Can Sagrera</p> <p>CIÀ PENJATS PEL TEATRE ASSOCIACIÓ MÚSICO-MONTEJAT DINER (MOLT) NEGRE</p> <p>Dissabte 10 de maig a les 22.00 h Preu: 6 €</p>	<p>Can Sagrera</p> <p>TEATRE MÚSICA MÀGIA</p> <p>EL PUNT</p> <p>Aena</p> <p>Can Sagrera</p>	<p>Can Sagrera</p> <p>GRUP DE TEATRE LA PARÒDIA EL MUNDO ES UN PAÑUELO</p> <p>Dissabte 24 de maig a les 22.00 h Preu: 6 €</p>	<p>Can Sagrera</p> <p>TEATRE MÚSICA MÀGIA</p> <p>EL PUNT</p> <p>Aena</p> <p>Can Sagrera</p>
<p>Can Sagrera</p> <p>Sala de teatre CAN SAGRERA – Carrer de Sant Josep, 6 – VILOBÍ D'ONYAR</p>		<p>Can Sagrera</p> <p>Sala de teatre CAN SAGRERA – Carrer de Sant Josep, 6 – VILOBÍ D'ONYAR</p>	

Una trentena de joves del municipi prenen part en el Concert de final de curs 2008 del Taller de música

<p>Can Sagrera</p> <p>TALLER DE MÚSICA DE VILOBÍ D'ONYAR CONCERT DE CLOENDA DEL CURS 2008 Dissabte 31 de maig a les 18.00 h Entrada gratuïta</p>	<p>Can Sagrera</p> <p>TEATRE MÚSICA MÀGIA</p> <p>EL PUNT</p> <p>Aena</p> <p>Can Sagrera</p>
<p>Can Sagrera</p> <p>Sala de teatre CAN SAGRERA – Carrer de Sant Josep, 6 – VILOBÍ D'ONYAR</p>	

Un dels col·lectius locals que més beneficiat ha sortit de la recuperació de la sala Can Sagrera és el Taller de música, que per segon any consecutiu aquest 2008 ha pogut fer el Concert de final de curs en un espai amb les condicions acústiques i escèniques correctes (abans el concert es feia als baixos de Can Rsocada). Sota la direcció de la Mercè, la Jèssica i la Concep, els alumnes del grup de guitarres, de piano, de flauta travessera, el grup d'iniciació i el grup de llenguatge musical van oferir (dissabte 31) un esplèndid concert, davant d'una sala plena de familiars, veïns i amics. Els alumnes del Taller de música van adquirint una cultura musical envejable.

Record amb motiu del traspàs de Josep Borrell i Esteva, el senyor 'Pepet'

L'últim cap de setmana del passat mes de març (dissabte, 29) es va esdevenir la mort del veí de Vilobí d'Onyar Josep Borrell i Esteva, en 'Pepet', a l'edat de 88 anys. El senyor 'Pepet' havia rebut (l'11 de juliol del 2005) el Premi Tosquijsa concedit pel consell de redacció de la revista. En la dedicatòria hi constava: "Per la seva dedicació i professionalitat demostrades en totes i cada una de les tasques públiques desenvolupades al llarg de la seva vida. Per 'fer poble' i per l'estima que sempre ha tingut a tots els veïns del municipi de Vilobí d'Onyar". Pel seu interès i en homenatge, a continuació reproduïm el parlament que va fer Lluís Molins ara fa tres anys, durant l'acte de lliurament del guardó.

Josep Borrell Esteva al costat de la seva esposa, Joaquina Mató

Diploma acreditatiu del Premi TOSQUIJA de l'any 2005

El senyor Josep Borrell i Esteva va ser una persona coneguda per tothom, tant pels nascuts al municipi de Vilobí d'Onyar com pels nouvinguts, ja que va dedicar la major part de la seva vida treballant en llocs públics i en contacte amb la gent: ja en els col·legis com a conserge, ja fent arribar notícies com a carter, o al servei de l'Ajuntament, tot fent de missatger entre aquest i els ciutadans com a a agutzil, i encara més vivitant totes les cases del municipi per a cobrar les iguals del metge i els rebuts del veterinari.

En Josep va néixer a Vilobí l'11 d'abril del 1919; després de set anys entre guerra, camp de concentració i serbei militar, coneix a casa del doctor Latorre a la Joaquina Mató i Rabionet, amb qui es casa l'octubre del 1950. Tenen dos fills: en Joan i en Josep.

Degut a les dedicacions que té és una persona molt coneguda per tot el municipi. Molt esperat els diumenges fins a finals dels 60 a tots tres pobles a fi d'escoltar el pregó que feia a la sortida de missa a cada parròquia; o al poble de Vilobí esperant que passés el carter (no li feia falta que possessin ni l'adreça ni els números de bústia) ja que amb el nom i el cognom ja n'hi havia prou perquè la carta arribés a lloc; o quan anava a passar el rebut del metge o del veterinari era esperat per la gent a fi de saber notícies del poble per si aquell o

l'altre encara era viu o com estava i com no; mimant la mainada que han passat pels col·legis de Vilobí i que el tractaven com el 'senyor Pepet'.

En nom de tots els vilobinencs volem donar les gràcies per tot el que ha fet pel municipi, que a més de totes les feines que hem dit, juntament amb la seva esposa, la 'Quimeta' (que descansi en pau) van ser persones que han fet poble i que han ajudat a molts nous veïns a conèixer, a començar a sentir i a fer-se seu Vilobí d'Onyar.

Ah, i com a coincidència anecdòtica de la seva dedicació als tres pobles també podem dir que en Josep, en 'Pepet', va ser l'últim campaner del municipi, un ofici que va continuar del seu pare, i ho va fer més per amor a les tradicions que per res més. I que també va ser la primera persona que físicament va treballar a l'aeroport (llavors anomenat camp d'aviació), ja que va

ser l'encarregat d'acompanyar els enginyers i topògrafs que van venir a marcar-lo.

En Josep Borrel i Esteva també va ser soci del Vilobí C.F i de la Llar de Jubilats; i extra en una pel·lícula, 'En brazos de una mujer madura', protagonitzada per Catherine Deneuve.

També va actuar en diverses obres de teatre a Can Sagrera i va ser, en l'etapa actual, qui va penjar per primera vegada al balcó de l'Ajuntament la bandera catalana.

Josep Borrell i Esteva (el primer de la dreta) caracteritzat d'extra en la pel·lícula, 'En brazos de una mujer madura', protagonitzada per Catherine Deneuve, amb d'altres veïns del municipi (d'esquerra a dreta): Glòria Vila, Conxita Horta, Josep 'Pitu' Borrell, Josep Rich, Mercè Rabionet, Maria Consol Sala i Joaquina Mató.

Les pintures murals del pati de Can Sagrera transformen la imatge tradicional de Vilobí

Les tradicionals imatges dels tres campanars de Vilobí d'Onyar hauran de cedir en endavant part del protagonisme a unes vistes encara força inèdites del municipi: els murs pintats del pati de Can Sagrera. Peixos de colors nedant pel cel, bussejadors amb vestit de neoprè i paraigua, dones voladores de llarga cabellera o la recta de Sant Dalmai incrustada entre els sembrats i els sotaboscors formen a partir d'aquest estiu part del paisatge urbà i de l'imaginari col·lectiu dels veïns. Són les noves postals del municipi, nascudes dels artistes de renom internacional Xavi Vilaró i David Faüchs.

Els dimecres a la fresca

Si l'any 2007 va ser el de la inauguració de la sala remodelada de Can Sagrera, aquest 2008 s'ha estrenat l'espai annex, donat a conèixer amb el nom de 'Pati de Can Sagrera'. Pensat bàsicament per al bon temps, la temporada del Pati de Can Sagrera (entrada pel carrer de Canigó) té com a plat fort el cicle 'Els dimecres a la fresca'. Són sessions que comencen a les deu de la nit i amb una programació, d'entrada, distesa. Des de l'Ajuntament de Vilobí d'Onyar s'ha fet una important campanya per donar a conèixer el cicle 'Els dimecres a la fresca', amb publicitat al diari *El Punt*, promocions a la secció 'El club del subscriptor' del mateix diari i, fins i tot, la col·locació de banderoles i pancartes a la xarxa viària que travessa el municipi. En la programació de la primera temporada (juliol 2008) del cicle 'Els dimecres a la fresca' s'hi han inclòs actors i actrius d'anomenada (Pep Cruz, Montserrat Carulla) i el guitarrista Toti Soler.

DES DE LA BIBLIOTECA

per Pilar Falgueras

Visites escolars i de la llar infantil 'El Patufet' ... i una audició musical

Durant el curs escolar s'han fet tres visites per classe a Can Roscada per fer formació i també incentivar la lectura.

Per primera vegada han vingut els nens i nenes de la Llar i ens ho hem passat d'allò més bé.

I després d'escoltar, cal dibuixar el personatge que ens ha agradat més de tots els contes que hem sentit.

Triem un llibre per emportar-nos i llegir a casa tranquil·lament.

Els 'patufets' escolten contes

AUDICIÓ MUSICAL amb 'Màscares de música'

Des de Rio fins a Venècia passant pel "Fantasma de la òpera" vam seguir (divendres 23) totes les músiques amb ritme i imaginació.

Vista aèria de la nova instal·lació, al polígon de l'Empalme. FOTO: Fèlix Sánchez

Entra en funcionament la nova deixalleria

L'alcalde de Vilobí d'Onyar Joan Busquets i el president del Consell Comarcal de la Selva Robert Fauria van presidir, dissabte 24 de maig, l'acte d'inauguració de la deixalleria d'aquest municipi. En el transcurs de la inauguració d'aquesta nova instal·lació, la sisena del servei comarcal que es posa en marxa, el president de l'ens comarcal va explicar als assistents el paper del Consell

en la posada en funcionament d'aquest nou servei, així com també d'altres accions mediambientals que s'estan endegant a la Selva. L'acte va comptar, a més, amb l'assistència del conseller comarcal de l'Àrea de Medi Ambient, Alfons Soms; la regidora de Medi Ambient, Mercè Sais, així com d'altres autoritats locals i comarcals i un important nombre de veïns.

El president del Consell Comarcal de la Selva, Robert Fauria, i l'alcalde de Vilobí d'Onyar, Joan Busquets, en el moment de tallar la cinta inaugural.

El president Fauria i l'alcalde Busquets, durant els parlaments respectius, sota les carpes.

Per la seva banda, l'alcalde Joan Busquets va aprofitar l'avinentsa de la posada en servei d'aquest nou equipament per presentar, a més de la deixalleria i la seva funció, d'altres equipaments i obres recents que s'han dut a terme al municipi com a mostres del progrés municipal i comarcal.

Tanmateix, Busquets va recordar als assistents que la funció de les administracions a l'hora d'assolir bons nivells de reciclatge als municipis es posar a l'abast dels veïns tots els mitjans necessaris per facilitar la seva participació

però que, en definitiva, l'èxit de la deixalleria radicarà en la bona voluntat i sensibilitat mediambiental de les famílies del poble.

En aquest sentit, Busquets, va reiterar el paper de l'ens comarcal en la deixalleria municipal donant a conèixer que Vilobí, Salitja i Sant Dalmai posaven la deixalleria municipal a mans de l'ens comarcal i les guaites mediambientals de la Selva. Finalment, l'acte va servir per donar a conèixer el nou guaita mediambiental, Albert Sala, que es farà càrrec d'atendre a tothom qui acudeixi a fer ús de la instal·lació.

Jocs per als més petits

Durant l'acte, tots els assistents, però sobretot els més petits, van gaudir dels jocs conduïts per les guaites mediambientals, com ara els miralls màgics i els daus gegants. Val a dir que aquests elements didàctics, propietat del Consell Comarcal, es van estrenar al municipi de Vilobí d'Onyar, l'any 2003, amb motiu de la posada en funcionament del servei de recollida porta a porta de la fracció orgànica dels residus.

TEXT: Consell Comarcal de la Selva

<p>Horari</p> <p>DIMECRES 10 a 14 h</p> <p>DIVENDRES 16h a 20h</p> <p>DISSABTE 10 a 14 h</p>	<p>Residus domèstics (ordinaris, voluminosos i especials)</p> <p><i>Excepte rabuig, fracció orgànica, residus sanitaris, residus explosius i residus amb amiant</i></p> <p>Residus comercials (assimilables als domèstics)</p> <p><i>D'establiments, tallers, oficines i serveis del poble donats d'alta en el servei.</i></p> <p>Residus sota condicions especials</p> <p><small>RUNA: cal presentar la llicència d'obra menor municipal. RESIDUS AMB AMIANT: el servei donarà suport per a la seva correcta gestió per mitjà de gestors autoritzats ENVASOS A PRESSIÓ GRANS (bombones antigues, extintors antics...): cal sol·licitar entrada prèvia.</small></p>	<p>Informació:</p> <p>872 973 873 (de 9 a 14 h)</p> <p>www.selva.cat/mediambient</p> <p><i>L'abandonament de residus fora de les instal·lacions serà sancionada.</i></p>
--	--	---

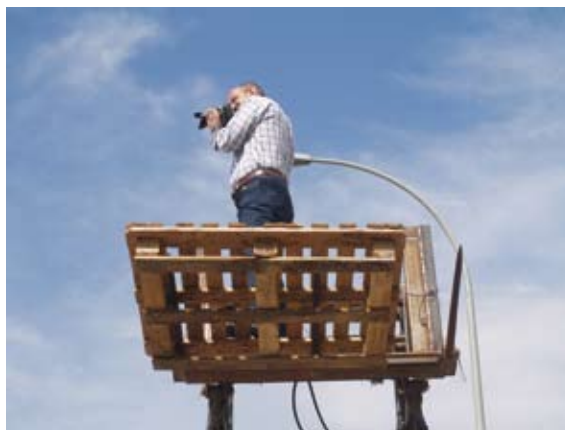
EL PRIMER RESIDU

Tothom que fa servir impressores sap que cada cert temps s'acaba el tòner i s'ha de canviar. Un canvi de tòner genera almenys tres tipus de residus que cal reciclar bé: una capsa de cartró, un embolcall de plàstic i un cartutx de tinta. Justament aquests materials sobrants d'un canvi de tòner van ser els primers que es van dipositar a la nova deixalleria de Vilobí d'Onyar. Els va portar l'alcalde i el guaita el va assessorar sobre on abocar cadascun.

MAKING OF

Per a poder retratar la deixalleria amb una visió panoràmica va ser necessari que el regidor Fèlix Sànchez s'enfilés a la pala del tractor del regidor Lluís Boada i es deixés elevar a una alçada de més de 4 metres.

GUAITES

Dels guaites també se'n podria dir vigilants, perquè guaitar és vigilar. Però els guaites mediambientals no són uns vigilants en el sentit de policies, sinó que la seva funció és informar als veïns sobre les formes correctes del reciclatge i, als comerciants i petits empresaris, sobre la gestió correcta i el control dels seus residus. En els horaris d'obertura, a la deixalleria de Vilobí d'Onyar qui hi trobareu fent fa de guaita és l'Albert Sala (a la foto, al costat de la Núria Casals, que també fa de guaita a la comarca).

El teatre que ve

Vilobí d'Onyar és un municipi amb un segle de teatre, segons està escrit en els llibres. I la història continua si es té en compte el nou planter de joves actors i actrius que puja. El grup de teatre infantil de Vilobí d'Onyar que dirigeix Maria León va representar (dissabte, 7 de juny) l'obra *La draga draga*, de l'autor Pep Albanell. Va ser una funció, senzillament, esplèndida. Els nois i noies del grup de teatre tenien ben apresos els papers i la posada en escena va mantenir un bon ritme des de l'inici i fins a l'última escena. En reconeixement a la feina tan ben feta, TOSQUIJA ha muntat aquest petit àlbum de personatges que hi ha a l'esquerra, per deixar-ne constància. I també per donar ànims a tots els nois i noies del grup (i a la directora) amb vista a nous muntatges en cada temporada.

Nova equipació de la brigada municipal

La brigada municipal de Vilobí d'Onyar ha estrenat un nou uniforme més professional i funcional. La indumentària es compon de pantalons i armillas multibutxaques, polo de granit i gorra de visera dura, entre d'altres elements de l'equipació. Les peces, a més, duen brodat l'escut del municipi. A la imatge, Albert Tarrés, Pere Duran i Joan González, que s'han prestat a fer la fotografia per a TOSQUIJA. La brigada municipal de Vilobí d'Onyar presta un servei públic importantíssim per al bon funcionament del dia a dia dels tres pobles, tant en tasques de jardineria i construcció com en el trasllat i manteniment dels materials necessaris per a dur a terme les més diverses activitats de les associacions. Sempre amb una cara amable i una resposta simpàtica a punt.

Es publica l'agenda d'activitats joves d'estiu

L'Àrea de Joventut ha impulsat la publicació d'una agenda d'activitats (16 pàgines) adreçada als joves del municipi per als mesos de juliol i agost. L'oferta és variada i recull des d'un curs d'iniciació en el lleure infantil i juvenil i un curs d'iniciació al teatre, fins a excursions pels tres pobles del municipi i també a Barcelona. Destaca també la convocatòria d'un concurs de logotips i imatge per a representar l'Àrea de Joventut (amb un ordinador portàtil com a premi) i una enquesta per a dissenyar l'agenda per a joves del curs vinent. A banda de Susanna Fornells (regidora de Joventut), la nova responsable de dinamitzar l'Àrea de Joventut de Vilobí d'Onyar és Eva Molina. L'equip es completa amb una agent de salut (la Carla), que oferirà assessorament i informació als joves en matèria de salut

Inauguració de La Trementina

El teixit comercial és un dels paràmetres per avaluar si un municipi es va convertint en un dormitori o si es manté despert. Al llarg de l'any, a Vilobí d'Onyar sempre hi ha algun establiment que plega, però també n'hi ha d'altres que es reformen o s'inauguren. Justament durant el mes de juny (dissabte 15) hem assistit a la inauguració d'un nou establiment comercial: La Trementina. Situada al carrer de Madrenys, La Trementina és un centre dedicat a la venda d'herbes medicinals i complementos per a la salut i l'alimentació ecològica. Així mateix, el centre ofereix tractaments terapèutics i relaxants. Benvinguts.

Montsalvatge, Honneger, Strauss i McIntosh a l'auditori de Can Sagrera amb l'Orquestra de Cambra de l'Empordà

A dalt, vista general de l'escenari de Can Sagrera presa des del galliner de la sala durant l'actuació (diumenge, 15 de juny) de l'Orquestra de Cambra de l'Empordà dirigida per Thomas McIntosh. A baix, alguns dels músics de l'OCE, vestits de diumenge i concentrats afinant els instruments al fòrum de l'escenari abans d'iniciar-se el concert.

Que la nova sala Can Sagrera s'ha reformat amb encert per a les representacions teatrals és una opinió compartida pel públic que mica en mica va omplint les sessions, i també per les companyies actuant. El que podem afegir a partir d'ara és que, a més d'una sala de teatre, Can Sagrera funciona d'allò més bé com a auditori. Així ho va voler destacar Carles Coll (director titular de l'Orquestra de Cambra de l'Empordà), el diumenge 15 de juny abans del concert que l'OCE va oferir a Vilobí dins de la programació de la temporada 2008. El concert incloïa una primera part amb les *Tres postals il·luminades* de Xavier Montsalvatge i la *Sinfonia núm. 2 per a cordes* d'Arthur Honneger. A la segona part es va interpretar la *Suite de Valsos per a piano a quatre mans i orquestra* de Johann Strauss (arranjaments de Thomas McIntosh) i el *Concert per a piano a quatre mans i orquestra* del mateix McIntosh, que alhora va dirigir l'OCE durant tota la sessió.

Primera Trobada de nous veïns

El dissabte dia 14 de juny els nous veïns de les cases del passeig de la Crosa i del carrer de Lluís Companys vam fer la primera trobada de veïns. Van fer un sopar al carrer de Lluís Companys i una de les veïnes, la Mònica Rabert Viñolas ha tingut la gentilesa d'enviar les fotos i la informació a la TOSQUIJA. Donem la benvinguda a aquesta iniciativa ciutadana i ens alegrem de dues coses: una, que els nous veïns se sumin a una tradició que ja comença a ser popular en alguns veïnats i carrers, la dels àpats comunitaris (carrer de Santa Margarida, veïnat de La Sarreda, plaça Nova...); i dues, que entenguin la revista TOSQUIJA com a eina d'integració.

En defensa de la gratuïtat del transport escolar

Durant els mesos d'abril, maig i juny s'ha mantingut activa una campanya en defensa de la gratuïtat del transport escolar en diversos municipis de la comarca de la Selva, també a Vilobí d'Onyar. S'han fet marxes lentes de cotxes i altres accions per tal d'evitar que el transport escolar, que fins ara era gratuït, passi a costar 290 euros per nen el curs vinent. Els dinamitzadors de la campanya en el nostre municipi són els pares afectats i, en especial, l'AMPA del CEIP Josep Madrenys. El curs 2007-2008 s'ha acabat i es tem que la mesura entrarà en vigor amb l'inici del nou curs. Mentrestant, una pancarta penjada al pati de l'escola deixa testimoni de la campanya.

La Llar de Jubilats celebra la Festa de la Vellesa

Es dos socis de més edat de la Llar de Jubilats van ser homenatjats i els va tocar encetar el pastís. Són Julia García López, de 87 anys, i Andreu Valls Pasalamar, que en té 93. A tos dos, per molts anys.

Com és habitual en els últims anys, la Llar de Jubilats Santa Margarida va celebrar (dissabte 7) la Festa Homenatge a la Vellesa, amb un acte central al pavelló de Vilobí amb dinar (gentilesa de l'Ajuntament per als socis), un monumental pastís i ball. Una vegada més es va demostrar que la Llar de Jubilats és l'entitat local amb més capacitat de mobilització i l'única que és capaç de reunir centenars de persones setmanalment i en cada ocasió que s'ho proposa. A més dels socis habituals, veïns i veïnes del municipi, les activitats de la Llar de Jubilats Santa Margarida, especialment les sessions de ball i els àpats de celebració, apleguen desenes de persones d'altres municipis de la rodalia, incondicionals de la imparabile i insaciable 'marxa' de la tercera edat vilobinenca.

Nascudes al 1915

Les dues veïnes de més edat del municipi, totes dues tenen 92 anys, van rebre (dissabte, 7) un ram de flors i la visita personal de l'alcalde i de la regidora Saïs. A Vilobí, l'homenatge va ser per a Dolors Canals Fornells (esquerra), nascuda el novembre de l'any 1915. I a Sant Dalmai, qui va rebre l'homenatge va ser Dolors Bagué Subiranas (dreta), també nascuda l'any 1915, el 31 d'octubre. Totes dues senyores van rebre emocionades l'obsequi en presència de les famílies respectives.

Els equips de l'A.E.Vilobí tanquen una temporada exitosa amb participació inclosa en un torneig internacional a la Catalunya del Nord

La Junta Directiva del A.E. Vilobí encapçalada pel seu president volen donar les gràcies a tots els que han fet possible una temporada plagada d'èxits.

Juanjo Villaplana i Bosch
President de l'A.E. Vilobí

Des d'aquestes pàgines volem felicitar amb lletres MAJÚSCULES l'equip dels alevins, que aquesta temporada han quedat Campions Territorials de la Província de Girona de futbol 7, així com de la Cloenda celebrada al camp municipal d'Anglès i organitzat pel Consell Comarcal de la Selva.

Tots els altres equips que formen l'estructura de l'Associació (Escoleta, Pre-Benjamins i Benjamins) han tingut en els seus inicis un molt digne paper a les lliguetes en què han participat, amb una comportament i correcció exquisida, deixant en bon nom l'entitat que els acull a part d'anar progressant en el difícil món del futbol. Recentment, els equips de l'escoleta i alevins han

participat en el X Torneig de Primavera celebrat pel F.C. Palafrugell i tots dos han arribat a la fase final.

També, el dia 14 de juny vam celebrar una trobada entre els equips de l'entitat i el C.D. FontSanta-Fatjó de Cornellà de Llobregat coincidint amb les colònies que realitzaven al nostre municipi. No cal dir que la mateixa va ser un èxit esportiu, però sobretot pels vïncles que es van fer entre les dues entitats: hi va haver intercanvi de banderins i ens van obsequiar amb una placa commemorativa en record de la trobada, alhora que ens van invitar al seu torneig, que celebren per Setmana Santa. D'això se'n diu fomentar l'esport: moltes gràcies, FontSanta-Fatjó.

Des de aquestes línies volem agrair a totes les famílies que han fet possible que la nostra entitat hagi tirat endavant la temporada i, per remata-ho, el diumenge dia 22 de juny vam celebrar la cloenda amb un dinar de germanor al qual van assistir-hi més de 100 persones. Durant l'acte es van celebrar diversos partits entre la mainada i els pares i, al finalitzar els mateixos, es va fer entrega a tots els jugadors de l'entitat d'un diploma acreditatiu de la seva vàlua.

L'any que ve comptarem amb un nou equip a la categoria infantil i militarem a la Federació Catalana; esperem que els èxits ens segueixin acompanyant com fins ara.

Des d'aquí volem agrair a totes les entitats del municipi i de fora que col·laboren amb el club i que fan possible que tota la mainada que l'integra (cada cop més nombrosa) puguin practicar el sa esport del futbol. Cal destacar també l'estrena de la bandera del nostre club.

Aspecte del dinar de germanor celebrat (diumenge 22 de juny) amb motiu de la cloenda de la temporada 2007-2008 de l'A.E.Vilobí.

TORNEIG INTERNACIONAL A TUÏR

Excel·lent participació de l'A.E. Vilobí invitat al Torneig Internacional dels Aspres (*Tournoi International de l'Aspre*) celebrat a la població nordcatalana de Tuïr (Rosselló), amb més de 400 participants. I diguem excel·lent perquè era la primera vegada que jugàvem a futbol 9 contra uns equips ja experimentats i els nostres alevins, com aquell qui no vol la cosa, varen arribar a les finals del torneig.

LLISTAT DE JUGADORS

ESCOLETA (4-5 ANYS): PAU SOLER ALCALDE, PAU CORNELLA NOGUER, ORIOL GOMEZ HERNANDEZ, JORDI CANTALAPIEDRA GARRANCHO, ISAAC CANET PELACH, MAHMADOU SAHO SAHO, ORIOL CARRERAS BLANCH, ALEIX COLL PEREZ, GUILLEM FARRES CARDONA, GUILLEM MORENO ROVIRA, ORIOL CONSTANS VALLS, XEVI FAIXEDAS LAPIEDRA, JAUME FAIXEDAS LAPIEDRA, JOEL GOMEZ HERNANDEZ, JONATHAN OBED AGUILAR.

PRE-BENJAMÍ (6-7 ANYS): JOAQUIN FERNANDEZ HERNANDEZ, JOSEP ADRIA JIPA, ROGER CORNELLA NOGUER, GERARD RECASENS DALMAU, FERNANDO PAISAN MONTILLA, DAVID HERRERA CEBRIAN, QUIM MARTI VENDRELL, GERARD MIR CORNELLA, DIEGO FERNANDEZ HERNANDEZ, ADRIA TORO GAMUNDI, ARTAU PASCUAL-SELIS.

BENJAMÍ (8-9 ANYS): ALI SAHO KAIRE, KISSIMA KAIRA KAIRA, MARC GUTIERREZ GARCIA, EDGAR MALFEITOS PEREZ, VICTOR BARROSO ATENZA, MARC JOFRE VIROLES, MARCOS TOMAS DIAZ TARRAGO.

ALEVÍ (10-11 ANYS): YAHYA SAHO SAHO, GUNVEER SINGH, MUSA SAHO KAIRE, JOEL SOTERA MATAS, IBRAHIMA SAHO SAHO, JHON ALEXANDER CARMONA CORTES, ABEL BARROT ABELLA, ANGEL LUIS MERILLAS CAMACHO, ORIOL VILA VINARDELL, JAUME VILLAPLANA BELMONTE, JOAQUIM ARANDA PUJOL, POL GIRONES AMAT,

CÒCTELS SALUDABLES

El·ls alumnes d'últim curs del CEIP Josep Madrenys van assistir (divendres, 13 de juny) a un taller de còctels saludables (sense alcohol). El taller estava organitzat per ACAS (Associació Comunitària Anti Sida de Girona), el va dirigir la Carla, que és la consultora de salut per a tots els joves del municipi i va tenir lloc a l'Espai Jove. Com que hem entrat a l'estiu i potser vindrà de gust un refresc, a TOSQUIJA hem recollit totes aquestes receptes.

CÒCTEL "SAPSK?"

Ingredients:

1/3 de suc de llimona
1/3 de suc de taronja
1/3 de suc de pinya
Rodanxes de llimona
Rodanxes de taronja
Daus de pinya
Cireres en almívar
Pell de taronja

Es posen els sucs en un recipient i es barregen amb gel picat o glaçons.

Per servir-lo, decorem el got amb els trossos de fruita i hi introduïm una cirera clavada en un escuradents. Ja està llest per beure!

CÒCTEL MENTOLAT

Ingredients:

1/4 de suc de taronja
1/4 de suc de poma
1/4 de suc de préssec
Suc de mitja llimona
2 cullerades de xarop de menta

Barregem tots els sucs en un recipient. Al final hi posem les dues cullerades de xarop de menta.

Per servir, si es vol, s'hi pot afegir una mica de sucre.

CÒCTEL LEMONFRUIT

Ingredients:

¼ de suc de taronja
 ¼ de suc de pinya
 ¼ de suc de préssec
 Una mica de suc de llimona
 Fruita per decorar
 Sucre
 Grosella

Es barregen tots els suc, i tot seguit s'hi afegeix el suc de llimona.

Cal que ho servim en un got decorat amb la fruita, el sucre i la grosella.

CÒCTEL TENYIT

Ingredients:

Suc de taronja
 1 cullerada de xarop de grosella
 Fruita
 Sucre

Posem el suc de taronja en el got on ho servirem. Hi tirem la cullerada de xarop de grosella i no ho remenem. Deixem que faci el dibuix que queda.

Finalment, abans de servir, decorem amb la fruita i el sucre.

CÒCTEL SAVANE

Ingredients:

½ got de suc d'aranja (pomelo)
 1 got petit de suc de pinya
 suc de ½ llimona
 1 taronja a trossos
 Sucre

Barregem tots els suc amb el sucre i hi afegim els trossos de taronja. El servim ben fred!

CÒCTEL JAPONÈS

Ingredients:

Suc de taronja
 Got de grosella
 2 cullerades d'orxata o de llet
 2 cullerades de sucre
 Fruita
 Sucre
 Grosella

Barregem el suc, la grosella, la orxata i el sucre.

Decorem el got amb sucre tenyit amb la grosella i la fruita.

SAN FRANCISCO

Ingredients:

¼ de suc de préssec
 ¼ de suc de taronja
 ¼ de suc de pinya
 2 cullerades de xarop de grosella

Fruita
 Sucre

Es barregen tots els suc. A continuació s'hi afegeix el xarop de grosella.

Decorem el got amb la fruita i el sucre.

Festa final de curs 2008 de l'escola Josep Madrenys

Desenes de nenes i nens i mares i pares (i educadors) van aplegar-se (dissabte 21) al polivalent de Vilobí per a celebrar la festa de final del curs 2007/2008 del CEIP Josep Madrenys. Des de les onze del matí i fins a les vuit de la tarda es va desenvolupar un complet programa d'activitats (quads, caseta de boles, tobogan inflable, bàsquet i jocs de fusta). Les activitats eren gratuïtes i monitoritzades. També hi va haver dinar amb menús diferenciats per als adults (arròs, pollastre, pa, vi, aigua, gelat i cafè) i infantil (arròs, pa, aigua i gelat). I la possibilitat de d'afegir-se només a les postres (cadira i gelat). L'organització va anar a càrrec de l'AMPA de l'escola i va comptar amb l'entusiasta col·laboració dels nois i noies que han acabat el cinquè curs. L'acte estava previst al pati de l'escola però la forta calor va aconsellar fer-lo a l'interior del pavelló

Revetlla de Sant Joan a Sant Dalmai

ja saps que faràs per Sant Joan...?

a) ballar el chiki-chiki

b) a la disco a ballar, neen!

c) a encendre petards...

doncs tot això i més, a...

REVETLLA DE SANT DALMAI

SOPAR POPULAR + actuació de ...
Arrossaires d'Argelaguer

DIVERSALS

ADULTS: 13 € ; INFANTIL: 8 € *NO PERDR. 18 ???*

VENDA DE TICKETS PER SOPAR: Carnisseria Marcel, Forn de Pa Ferriol, Pastisseria Noguera, Perruqueria Marta. *data límit: 19 de juny*

organitza:
ASSOCIACIÓ CULTURAL ELS LLOBATONS DE SANT DALMAI

Gairebé unes 250 persones van assistir (dilluns 23) a la tradicional revetlla de Sant Joan que l'associació cultural Els Llobatons organitza a Sant Dalmai. Des de mitja tarda les taules ja estaven ben parades i la carn s'anava fent a foc lent. I quan la nit es va llevar, els assistents van poder celebrar la revetlla amb un sopar i amb la música de Diversals. L'elaboració del sopar (amanida, pa amb tomàquet i carn a la brasa) va anar a càrrec dels Arrossaires d'Argelaguer i els establiments col·laboradors en la venda de tiquets van ser la carnisseria Marcel, el forn de pa Ferriol, la pastisseria Noguera i la perruqueria Marta.

FOTOS: <http://llobatons.blogspot.com/>

«La tomata vol un dia de sol i un d'aigua»

La terra per a fer les tomates ha d'estar ben treballada i ben afemada: 'deixeu-vos de tirar-hi adobs', explica Joaquim Jou, que també recomana llegir (com fa ell) *El calendari del pagès*, per no equivocar-se de res. Es fa una rega per a poder regar les tomates i es claven les canyes, de dues en dues o de quatre en quatre. Cal anar-les esbrollant i només deixar-ne sempre un ull (tot i que hi ha qui no ho fa). La tomata vol molta aigua: 'un dia de sol i un d'aigua', explica. Si la mata agafa una malura que l'asseca, Jou explica un remei que va aprendre del seu pare: s'esbrollen les parts tocades i es tiren en una galleda d'aigua, també s'hi poden afegir ortigues, es deixa en remull un dia i després es ruixa la mata amb aquell líquid. La conserva de la tomata és molt fàcil, explica Jou: es cull ben madura i es deixa madurar del tot, s'escalda, després se la passa per aigua freda per pelar-la, ben molrada, i al bany maria vint minuts. S'envasa en un pot hermètic i, si s'ha fet bé, dura un parell d'anys.

Joaquim Jou i Oliver va néixer a Borgonyà (Pla de l'Estany) i va venir a viure a Vilobí cap als 12 anys. Sobre les tomates en sap molt, però és escèptic que gaire gent més n'apregui perquè 'no veig cap jove amb un tràmec'. No és gaire amic de les tomates híbrides, que no serveixen per llavor. Ell prefereix les tomates de 'la meta', amb forma de mamella, també conegudes per 'cor de bou'; o les de Montserrat; o les tomates 'del gat vell', que es podien trobar per la banda de Monells i que n'hi ha gairebé tot l'any, però 'ara no se'n troben', es lamenta.

NOTA CULINÀRIA

per Germà Coenders

Josep Pla deia que "a la cuina s'hi ha de posar de tot però poc". Amb la tomata li solem fer cas. En aquest punt ens diferenciem d'altres cuines mediterrànies com la italiana, on la tomata apareix a tot arreu en quantitats industrials. Si em permeteu, deixeu-me afegir a la frase planiana "poc i bo". Proveu-ho: una o com a màxim dues tomates gustoses de les de penjar, afegides a la ceba, ja fan un bon sofregit per a quatre persones, per a un arròs o per al que sigui. Si n'hi poseu massa o de la dolenta, acideja, i en acabat cal afegir-hi sucre per matar l'excés de gust de tomata; ja em direu quines ganes de complicar-se la vida!

Els catalans històricament hem tingut una relació amor-odi amb la tomata. Va ser dels darrers productes d'origen americà que va arrelar en el nostre país. El costum de posar tomata al sofregit es va començar a estendre fa uns cent cinquanta anys. El pa amb tomata ens ha reconciliat una mica amb aquesta hortalissa, però encara és més nou, té uns cent anys aproximadament, o no pas gaire més. Qui pensi que el timbaler del Bruc, de qui ara celebrem el bicentenari, ja menjava pa amb tomata, va errar.

La 5a Bibliocursa ja és aquí!

En què consisteix la Bibliocursa?

Molts ja ho sabeu. Tal com diu el seu nom, es tracta d'una cursa però molt especial, ja que no s'ha de córrer, sinó llegir.

Qui pot participar a la Bibliocursa?

Tots els nens i nenes que sàpiguen llegir i escriure.

Què heu de fer?

Des del començament de l'estiu i fins el dia 30 de setembre, heu de llegir llibres adients a la vostra edat, és a dir, de gomet verd fluorescent, de gomet blau, de gomet vermell i de gomet verd fosc.

També es pot participar llegint llibres de CONEIXEMENTS o CÒMICS

Què heu de fer per poder participar a la Bibliocursa?

Molt senzill.

Venir a buscar els llibres que més us agradin per llegir-los a casa.

Només haureu de demostrar que heu llegit el llibre fent-ne un petit resum o copiant un paràgraf que us hagi agradat especialment.

Us donarem un full preparat per a cada edat pels vostres escrits.

Tindrem una fitxa especial per llibres de coneixements.

Què heu de fer per identificar la vostra participació?

Us donarem un carnet on posareu les vostres dades i que haureu de portar cada vegada que vingueu a tornar els llibres, per posar-hi el nom del llibre que haureu llegit.

És imprescindible tornar el carnet a la Biblioteca abans del 30 de setembre.

Premi al nen i nena de cada grup o edat que les seves fitxes siguin en conjunt les millors (redacció, presentació, ortografia...).

Al participant que hagi llegit 4 llibres li farem una foto que penjarem al PLAFÓ D'HONOR de la Bibliocursa.

Tots els participants que llegeixin 8 llibres o més, obtindran un obsequi. I com cada any, hi haurà altres sorpreses...

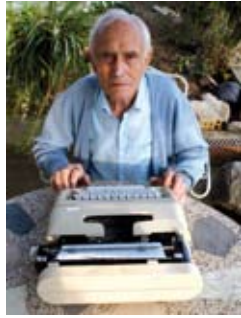
RECORDEU:

Està bé llegir molt però encara es més important paladejar bé la lectura, com ho feu amb el vostre plat preferit!

Bon estiu i bona lectura!

VILERTENQUES

de Maurici Vilert i Ramió

Homenatge pòstum a tots els companys i companyes que ens varen deixar*

Ara, que encara estic a temps, i els meus òrgans són vàlids per a complaure tal desig, vull expressar la meva absència per no estar en tots vosaltres, com jo tenia previst.

Enguany es complirà el tretzè aniversari de la inauguració d'aquest local per a la gent gran. Sembla que era ahir, pensem tots que vàrem estar a prop d'ell i acompanyants que recordem amb gran fulgor. Era el Molt Honorable, Jordi Pujol.

Fent una mica de repàs, i des d'uns vuit anys enrera, ens manquen uns trenta companys clients d'aquest local per a la gent gran, i no han sigut reemplaçats, si tenim en compte que, cada any, hi ha nous jubilats. La resposta va a càrrec de cada un.

Els meus companys de 'colla' ens deixaren, i en mi, va aparèixer un gran neguit, ja que passàvem molt bé l'estona jugant la partida i, fins i tot, explicant algun acudit.

Amb gran remembrança i tristor, bé recordo un a un la seva habitual manera d'ésser, de la qual amb permís de tots, em faré ressò.

En Joan Rei, plegava la partida per anar a donar menjar al seu gos.

En Felip Mató (en temps de Quaresma) assistia a provar 'els ranxos' en els seus pobles preferits.

El ferroviari, sovint s'aixecava del seient per fer tres pipades, com si fos aliment per al seu fornit cos.

En Peret Vermell, era el capità de l'equip, si el volies fer content, dóna-li la raó. L'home petit es deia Paco, tres anells d'or garantien el que ell valia. Ens va deixar com tots, molt angoixats, fou per la seva vàlua

cortesía. En Pepe de la Pilar, home humil i educat, marxà cap a la seva terra, qui sap si tornarà...?

D'aquella colla solament en quedem dos, en Joan Serra i un servidor.

Anys enrera, aquest local, s'emplenava de clients, la sorpresa fou majúscula en no deixar quasi, supervivents. Em perdura la nostàlgia, d'aquesta honrada família. La vida de les persones és com un vehicle absent de marxa enrera, malgrat viure la tercera edat en tal esmera, qui no tornaria trenta anys enrera?

Aniríem sovint amb 'bici', i més ara que tants esmerats camins hi ha. Ballaríem la nostra dansa amb somris als llavis, i aniríem a moltes festes ben mudats. El que té néts o besnets, li és un plaer passejar-los, un servidor no gaudeix de tal afer, si vull passar bé l'estona, dialogo amb la meva esposa, no oblidant el 'boli' i el paper.

Felicito les passades i actual Junta governamental de jubilats d'aquest municipi, persones treballadores i qualificades en el seu afer. El nostre president, senyor Pere Bou, és com un vehicle totterreny, segurament ha passat per terrenys molt embrollats, però, amb la seva Carme i ajudants, han obert portes tancades amb frrrellad. També vull fer lloança d'aquestes senyores que amb el seu oci manual de confecció, ens han acompanyat tots els dies, així com d'altres jugant a les cartes o similars.

Recordant aquells nobles i bons companys que ens van deixar, m'associo al seu condol, no mancat de fidelitat. E.P.D.

*Parlament llegit durant l'assemblea anual de socis de la Llar de Jubilats Santa margarida, celebrada a Vilobí el divendres dia 16 de maig .

A baix, aspecte de la Junta Directiva de la Llar de Jubilats.

CONTACTA'NS tosquijs@vilobidonyar.cat

CENTRE CULTURAL CAN ROSCADA

PEL JULIOL, "LES RONDALLES DEL DI-JOUS", TOTS ELS DIJOUS A LES 7 DE LA TARDA

Dia 3 de juliol

Contes d'estiu amb l'Albert Quintana

Dia 10 de juliol

Contes de ratolins amb Joan de Boer

Dia 17 de juliol

La calaixera d'en Peret, contes i cançons amb la Carmina

Dia 24 de juliol

La màquina de no fer soroll, amb la Perleta i els mitjons

Dia 31 de juliol

Conills i altres animalons, amb Cia La Perduda

L'Hora del Conte està adreçada a nens i nenes majors de 3 anys

ÉS IMPORTANT...

Que grans i petits tingueu una actitud d'atenció i respecte amb el conta-contes.

Que l'acompanyant dels infants tingui cura del seu comportament mentre estigui a la biblioteca i sortir de la sala en el cas que se'n cansin.

Escotar contes és un hàbit que s'aprèn de mica en mica. És important que els pares i mares us impliquen en la sessió. La vostra actitud és un mirall pels més menuts.

CLUB DE LECTURA

Dia 24 de setembre, a les 9 del vespre

La lladre de Llibres, de Markus Zusak

L'HORA DEL CONTE

Dia 26 de setembre, a 2/4 de 6 de la tarda

Va de rates de biblioteca, pel grup VADECONTES

FESTA MAJOR DE SALITJA

divendres 15 d'agost

19.30h

XXX Concurs de la Cançó de Salitja

XVI PINXOROCKIBIRRA

amb música per no parar de ballar!

dissabte 16 d'agost

12.00h

Jocs a la piscina

17.00h

Bicicròs a les Fonts; Menstrestant a la plaça II Trobada de Cotxes Clàssics.

Al vespre, Cine a la Plaça

diumenge 17 d'agost

11.00h

Triatló.

18.00h

Play-back i Mostra

(reportatge sobre els 10 anys del grup de teatre local La Marrincola)

Per a més informació

<http://concurs.salitja.com>

<http://festamajor.salitja.com>

CLUB D'ESCACS VILOBÍ

Dia 20 de setembre, a partir de les 10.00h
2on Torneig per equips Vila de Vilobí, al pavelló

DE GIRONA
A SANTA COLOMA
DE FARNERS

	GIRONA	SALT - HOSPITAL	EL PERELLÓ	AIGUAVIVA	SANT DALMAI	SALITJA	VILOBÍ D'ONYAR	SANTA COLOMA DE FARNERS
de dilluns a divendres feiners (AP-7)	7.00	7.05	—	—	—	—	7.20	7.40
de dilluns a divendres feiners (1)	8.00	—	8.13	8.18	8.25	—	8.30	8.55
de dilluns a divendres feiners (2)	9.15	—	9.28	9.33	—	9.40	9.45	10.10
de dilluns a divendres feiners (AP-7)	12.15	12.20	—	—	—	—	12.35	12.55
només els diumenges (1)	12.30	—	12.43	12.48	12.55	—	13.00	13.25
de dilluns a dissabtes feiners (1)	13.15	—	13.28	13.33	13.40	—	13.45	14.10
de dilluns a divendres feiners (2)	14.15	—	14.28	14.33	—	14.40	14.45	15.10
de dilluns a divendres feiners (AP-7)	16.15	16.20	—	—	—	—	16.35	16.55
de dilluns a divendres feiners (2)	18.15	—	18.28	18.33	—	18.40	18.45	19.10
de dilluns a dissabtes feiners (1)	19.15	—	19.28	19.33	19.40	—	19.45	20.10
de dilluns a divendres feiners (AP-7)	20.15	20.20	—	—	—	—	20.35	20.55
diumenges i festius (1)	20.30	—	20.43	20.48	20.55	—	21.00	21.25

(AP-7): Girona – Salt (Hospital) – AP-7 – Vilobí – Santa Coloma

(1): Girona – Sant Dalmai – Vilobí – Santa Coloma

(2): Girona – Salitja – Vilobí – Santa Coloma

DE SANTA COLOMA
DE FARNERS
A GIRONA

	SANTA COLOMA DE FARNERS	VILOBÍ D'ONYAR	SALITJA	SANT DALMAI	AIGUAVIVA	EL PERELLÓ	SALT - HOSPITAL	GIRONA
de dilluns a divendres feiners (AP-7)	7.00	7.15	—	—	—	—	7.30	7.40
de dilluns a dissabtes feiners (1)	7.45	8.00	—	8.05	8.12	8.17	—	8.40
de dilluns a divendres feiners (2)	9.15	9.30	9.35	—	9.42	9.47	—	10.10
només els diumenges (1)	9.30	9.45	—	9.50	9.57	10.02	—	10.25
de dilluns a divendres feiners (AP-7)	11.15	11.30	—	—	—	—	11.45	11.55
de dilluns a divendres feiners (2)	13.15	13.30	13.35	—	13.42	13.47	—	14.10
de dilluns a divendres feiners (AP-7)	14.15	14.30	—	—	—	—	14.45	14.55
diari (1)	15.15	15.30	—	15.35	15.42	15.47	—	16.10
de dilluns a divendres feiners (AP-7)	17.15	17.30	—	—	—	—	17.45	17.55
de dilluns a divendres feiners (2)	18.15	18.30	18.35	—	18.42	18.47	—	19.10
de dilluns a divendres feiners (1)	19.15	19.30	—	19.35	19.42	19.47	—	20.10

(AP-7): Santa Coloma – Vilobí – AP-7 – Salt (Hospital) – Girona

(1): Santa Coloma – Vilobí – Sant Dalmai – Girona

(2): Santa Coloma – Vilobí – Salitja – Girona

Coses d'abans i d'ara

© JOAQUIM PUIGVERT I PASTELLS

És ben cert que l'home, amb els seus costums i maneres de viure, incideix sobre el paisatge. És clar que també hi actuen molt les condicions climàtiques i aquestes, moltes vegades, es veuen potenciades per les innovacions tecnològiques i per l'ús que tots en fem.

A les primeres èpoques prehistòriques l'home no actuava sobre el seu entorn, **només s'hi adaptava**. El paisatge sols es veia afectat pels elements naturals com la pluja, el vent o la temperatura. L'home era nòmada i vivia en coves o cabanes als punts elevats. A les planes, que sovint eren aiguamolls, només hi baixava a caçar o pescar.

A l'època del Neolític, amb la introducció de l'agricultura, l'home es va tornant sedentari i comença a procurar-se habitatges prop dels camps de conreu.

Així és com el paisatge es va omplint de cases que, poc a poc, s'aniran convertint en veïnats i més tard donaran lloc a les viles.

Actualment, si mirem els nostres camps, veurem com es van poblant de pals elèctrics, de pals de telèfon i ... d'urbanitzacions. Això sí que ja és incidir de manera profunda sobre l'entorn...

Però avui només volem parlar de petits canvis visuals dels paisatges. Són canvis que recordaran molt bé les persones que ja passen dels 50 o 60 anys: aquells camps de blat, després de segats, amb els seus 'gavellons' com escultures a l'aire lliure, formats amuntgant les garbes de blat, una per una.

Avui, els camps de farratge segats, ja el presenten envasat amb plàstic a punt de portar al porxo o a la granja.

I recordem també els pallers, amb el seu pal central, a vegades amb una olla de terrissa invertida com un paraigua al seu cim. O les escultures successives del paller, canviant d'un dia a l'altre a mida que s'omplien coves amb la palla tallada a cops de dalla.

En fi, són petits detalls que els de certa edat recordem molt bé, però que el jovent actual no ha conegut mai amb les seves presses vitals o captats pels jocs electrònics, on només cal prémer el teclat de torn per veure a la pantalla imatges virtuals que no donen temps a pensar.

